

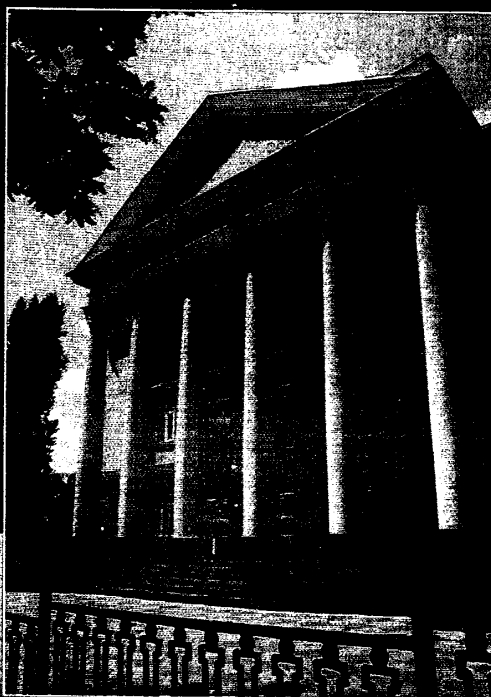
№2
ЛЮТИЙ
2012

UKRAINIAN JOURNAL ЕКОНОМІСТ

№2
FEBRUARY
2012

ЛІТОПИС ПОДІЙ, ОСОБИСТОСТІ, ІДЕЇ, АНАЛІТИКА Й ДОСЛІДЖЕННЯ

CHRONICLES, PERSONS & IDEAS, ANALYSIS & RESEARCHES

Спецвипуск

Special publication

**ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК
МИКОЛАЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО АГРАРНОГО УНІВЕРСИТЕТУ –
ЦЕ ДІЄВА ІНТЕГРАЦІЯ АГРАРНОЇ ОСВІТИ, НАУКИ І ВИРОБНИЦТВА**

**INNOVATIVE DEVELOPMENT OF MYKOLAYIV STATE AGRARIAN
UNIVERSITY IS THE EFFECTIVE INTEGRATION OF AGRICULTURAL
EDUCATION, SCIENCE AND INDUSTRY!**

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ ТА УПРАВЛІННЯ МДАУ	4	RESEARCH AND TRAINING INSTITUTE OF ECONOMICS AND MANAGEMENT OF MSAU
ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ <i>В'ячеслав ШЕБАНІН</i> ІННОВАЦІЙНО ОРІЄНТОВАНИЙ УНІВЕРСИТЕТ: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА СТВОРЕННЯ	11	INNOVATIVE- INVESTMENT ACTIVITY <i>Vyacheslav SHEBANIN</i> INNOVATION-ORIENTED UNIVERSITY: THEORY AND PRACTICE OF CREATING
<i>Іван ЧЕРВЕН, Марина КАРЕБА</i> РОЗВИТОК ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В МИКОЛАЇВСЬКОМУ РЕГІОНІ, ПРОБЛЕМИ ТА ОСНОВНІ НАПРЯМИ ЇХ ВИРІШЕННЯ	14	<i>Ivan CHERVEN, Maryna KAREBA</i> INVESTMENT ACTIVITIES' DEVELOPMENT IN MYKOLAYV REGION, PROBLEMS AND BASIC DIRECTIONS OF THEIR SOLUTION
<i>Наталія СІРЕНКО, Інна БАРИШЕВСЬКА</i> ОСОБЛИВОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТОКОМ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	17	<i>Nataliya SIRENKO, Inna BARYSHEVS'KA</i> STRATEGIC MANAGEMENT'S FEATURES OF THE AGRARIAN ENTERPRISES' DEVELOPMENT
<i>Олена ШЕБАНІНА, Марина ДОМАСКІНА</i> ОПТИМІЗАЦІЯ ВИРОБНИЧИХ РЕСУРСІВ РОСЛИНИЦТВА ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ	19	<i>Olena SHEBANINA, Maryna DOMASKINA</i> OPTIMIZATION THE PLANT-GROWING'S INDUSTRIAL RESOURCES OF FARM ENTERPRISES
<i>Людмила ЄВЧУК</i> СУЧАСНА ПАРАДИГМА ЯВИЩА КОНКУРЕНЦІЇ ТА ФОРМУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИМИ ТОВАРОВИРОБНИКАМИ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ	21	<i>Lyudmyla YEVCYUK</i> PHENOMENON OF COMPETITION'S CONTEMPORARY PARADIGM AND FORMATION THE COMPETITIVE ADVANTAGES BY AGRICULTURAL MANUFACTURERS
<i>Лариса МАРМУЛЬ, Ольга ЛУГОВА</i> МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	24	<i>Larysa MARMUL', Olga LUGOVA</i> METHODOLOGICAL APPROACHES TO ECONOMIC POTENTIAL'S EVALUATION OF THE AGRICULTURAL ENTERPRISES
<i>Олена КОТИКОВА</i> СТІЙКИЙ РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ: МЕТОДОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	27	<i>Olena KOTIKOVA</i> SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF THE AGRICULTURAL LAND TENURE: METHODOLOGICAL ASPECT
<i>Алла БУРКОВСЬКА, Іван БУРКОВСЬКИЙ</i> ІНВЕСТИВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ МИКОЛАЇВЩИНИ ПОТРЕБУЄ ВДОСКОНАЛЕННЯ	30	<i>Alla BURKOV'S'KA, Ivan BURKOV'S'KY</i> THE AGRICULTURAL ENTERPRISES' INVESTMENT OF MYKOLAYV REGION REQUIRES THE IMPROVEMENT
<i>Ольга ВИШНЕВСЬКА, Ольга ЛІТВАК</i> ВІДТВОРЕННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ РЕГІОНУ	32	<i>Olga VISHNEVS'KA, Olga LITVAK</i> RESOURCE POTENTIAL'S REPRODUCTION OF THE REGION'S ECONOMY'S AGRARIAN SECTOR
<i>Тетяна ПОРУДЕЄВА</i> ЗАПАСИ І БАЛАНС ГУМУСУ ЯК КРИТЕРІЇ ВАРТІСНОЇ ОЦІНКИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ	35	<i>Tetyana PORUDEYEVA</i> HUMUS' RESERVES AND BALANCE AS THE CRITERIA OF EQUITY EVALUATION OF AGRICULTURAL LANDS
<i>Тетяна СТРОЙКО, Ірина ЛЕСІК</i> РЕГІОНАЛЬНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ВИРОБНИЦТВА ОВОЧІВ	37	<i>Tetyana STROYKO, Iryna LESIK</i> REGIONAL TENDENCIES OF VEGETABLES' PRODUCING DEVELOPMENT
<i>Ірина ЗОЛОТИХ</i> ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ	40	<i>Iryna ZOLOTYKH</i> INNOVATIVE DEVELOPMENT'S PROBLEMS OF THE FOOD PROCESSING INDUSTRY
<i>Ірина БАНЄВА</i> РОЛЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ АДАПТИВНОГО МОДЕЛЮВАННЯ В ПРОЦЕСІ УПРАВЛІННЯ РЕСУРСАМИ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	41	<i>Iryna BANYEVA</i> THE ROLE AND APPLICATION PECULIARITIES OF ADAPTIVE MODELING IN THE MANAGEMENT PROCESS OF AGRARIAN ENTERPRISES' RESOURCES
<i>Оксана БЕЛЕВЯТ, Юлія ЧЕБАН</i> МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ СТАНУ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОЇ БАЗИ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ	44	<i>Oksana BELEVYAT, Yuliya CHEBAN</i> METHODOLOGICAL APPROACHES TO EVALUATION THE FARM ENTERPRISE'S TECHNOLOGICAL BASIS
<i>Ірина СІНЯВСЬКА</i> ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СПРИЯТЛИВОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ В УКРАЇНІ З МЕТОЮ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ АГРАРНОЇ ЕКОНОМІКИ	46	<i>Iryna SYNYAVS'KA</i> ENSURING A FAVOURABLE INVESTMENT ENVIRONMENT IN UKRAINE WITH THE PURPOSE OF INNOVATIVE AGRARIAN ECONOMY'S DEVELOPMENT
<i>Катерина ЧУЖМИР</i> ВЕНЧУРНЕ ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ	48	<i>Kateryna CHUZHMYR</i> THE VENTURE FINANCING OF INNOVATIVE ACTIVITY IN AGRARIAN SECTOR
РОЗВИТОК СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ І СОЦІАЛЬНА СФЕРА СЕЛА <i>Володимир ЛАГОДИЄНКО, Олена БОДНАР</i> ВПЛИВ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ СЕЛА НА РІВЕНЬ ЖИТТЯ СІЛЬСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ РЕГІОНУ	50	RURAL AREAS DEVELOPMENT AND SOCIAL SPHERE OF VILLAGE <i>Volodymyr LAGODIYENKO, Olena BODNAR</i> SOCIAL AND ECONOMIC VILLAGE'S DEVELOPMENT'S INFLUENCE ON THE LIVING STANDARDS OF THE REGION
<i>Ірина ГОНЧАРЕНКО, Тетяна МОРОЗ</i> СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ СТАН СІЛЬСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	52	<i>Iryna GONCHARENKO, Tetyana MOROZ</i> SOCIAL AND ECONOMIC STATE OF MYKOLAYV REGION'S RURAL POPULATION
<i>В'ячеслав КЛОЧАН, Ніна КОСТАНЕВИЧ</i> ПРОДУКТИВНІСТЬ ТРАЦІ ТА ЇЇ ОПЛАТА	54	<i>Vyacheslav KLOCHAN, Nina KOSTANEVYCH</i> WORKING EFFICIENCY AND ITS PAYMENT
<i>Ганна КУЛЕШОВА</i> НАССР – СКЛАДОВА СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПРОДУКЦІЇ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	56	<i>Hanna KULESHOVA</i> HACCP AS A COMPONENT OF MANAGEMENT THE QUALITY OF AGRARIAN ENTERPRISES' PRODUCTION
<i>Ірина САВАРИНА</i> СТАН ОРЕНДНИХ ВІДНОСИН У ГОСПОДАРСЬКИХ ФОРМУВАННЯХ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	59	<i>Iryna SAVARINA</i> THE STATE OF RENTAL RELATIONS AT THE MYKOLAYV'S REGION FARMS
ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ, СИСТЕМА ОБЛІКУ В АПК ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ ОСВІТИ		FOREIGN ECONOMIC RELATIONS, ACCOUNTING SYSTEM IN AGRIBUSINESS AND FOREIGN EXPERIENCE IN EDUCATION DEVELOPMENT
<i>Анатолій ПШЕНИЧЕНКО, Тетяна ПІСОЧЕНКО</i> ЗОВНІШНЬОТОРГОВЕЛЬНІ ОПЕРАЦІЇ НА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	61	<i>Anatoliy PSHENYCHENKO, Tetyana PISOCHENKO</i> THE FOREIGN TRADE OPERATIONS AT THE MYKOLAYV REGION AGRARIAN ENTERPRISES
<i>Марина ДУБІНІНА</i> РЕГУЛЮВАННЯ ТРАНСАКЦІЙНИХ ВИТРАТ АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ	63	<i>Maryna DUBININA</i> THE REGULATION OF TRANSACTION CHARGES OF ECONOMY'S AGRARIAN SECTOR
<i>Алла УЖВА, Алла КОСТІРКО</i> КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ СИСТЕМИ КОНТРОЛІНГУ НА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	65	<i>Alla UZHVA, Alla KOSTYRKO</i> CONCEPTUAL REGULATIONS OF REALIZATION THE CONTROLLING SYSTEM AT THE AGRICULTURAL ENTERPRISES
<i>Наталія ШАРАТА, Олена КУНАШЕНКО, Дарія ЛУК'ЯНЕНКО</i> ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ БОЛОГНСЬКОГО ПРОЦЕСУ В УКРАЇНІ	67	<i>Nataliya SHARATA, Olena KUNASHENKO, Dariya LUK'YANENKO</i> BOLOGNA PROCESS' IMPLEMENTATION IN UKRAINE

ОСОБЛИВОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ STRATEGIC MANAGEMENT'S FEATURES OF THE AGRARIAN ENTERPRISES' DEVELOPMENT

Наталія СІРЕНКО,
доктор економічних наук,
Миколаївський державний
аграрний університет

Natalya SIRENKO,
PhD Economics,
Mykolayiv State
Agrarian University

Інна БАРИШЕВСЬКА,
Миколаївський державний
аграрний університет

Inna BARYSHEVS'KA,
Mykolayiv State
Agrarian University

Сучасна ринкова економіка характеризується нестабільністю й динамічністю соціально-економічних процесів. Для підтримання функціонування та подальшого розвитку підприємства змушені адаптуватися до постійних змін як у зовнішньому, так і внутрішньому середовищі. У свою чергу, вибір стратегічного напрямку в управлінні діяльністю суб'єктів господарювання забезпечує досягнення ними поставленої мети та адаптування до нових умов.

Дослідження проблем, пов'язаних з розробкою стратегії підприємств і стратегічним управлінням, здійснювалися багатьма науковцями. Стратегія як динамічний об'єкт формується під впливом внутрішнього й зовнішнього середовища, постійно розвивається, тому що безперервно виникають нові умови, на які потрібно реагувати. Однак сучасні підходи щодо розроблення стратегій розвитку вітчизняних аграрних підприємств опрацьовані недостатньо і не враховують специфічних факторів їх функціонування, зумовлених як внутрішньосистемними чинниками, так і макрореакторами.

Мета статті полягає у розкритті сутності стратегічного управління розвитком та особливостей формування стратегій аграрних підприємств.

На сучасному етапі функціонування сільськогосподарських підприємств дедалі більш необхідним стає стратегічне бачення шляхів розвитку, забезпечення стійкого економічного зростання в довгостроковій перспективі. На перший план виходять саме стратегічні аспекти діяльності. Управління господарською діяльністю не може зводитися лише до ухвалення поточних управлінських рішень з окремих її аспектів. **І.Бланк** зазначає, що «...на сучасному етапі все більше число підприємств усвідомлює необхідність перспективного управління господарською діяльністю на основі наукової методології передбачення її напрямів і форм, адаптації до загальних цілей розвитку підприємства і вимогам зовнішнього середовища, щезмінюються» [1].

У науковому середовищі дослідження поняття «стратегічне управління» здійснюється у трьох напрямках: як виду діяльності, як процесу та як системи (табл. 1). Кожен напрям стратегічного управління відрізняється механізмами впровадження і реалізацією на практиці. Але для успішного розвитку підприємства необхідно розглядати їх у єдності.

На нашу думку, найбільш всеохоплюючим є підхід до стратегічного управління як до системи взаємопов'язаних елементів, які включають мету, завдання,

планування, аналіз, комунікацію, мотивацію, контроль, оцінку, прийняття рішень, спрямовані на реалізацію загальної концепції розвитку аграрного підприємства.

При цьому результативність стратегічного управління забезпечується дотриманням процесу його здійснення, який включає декілька взаємопов'язаних етапів, зокрема:

- розроблення місії підприємства;
- визначення цілей організації;
- оцінка й аналіз зовнішнього середовища;
- визначення сильних та слабких сторін;
- аналіз стратегічних альтернатив;
- вибір стратегії;
- реалізація стратегії;
- оцінка стратегії.

Першим, найбільш суттєвим і визначальним в даній виборці місії є цілі. У загальному вигляді місія сільськогосподарських підприємств полягає у задоволенні продовольчих потреб країни (для внутрішнього споживання та експорту) якісною сільськогосподарською продукцією, що має вартісні параметри, які

Таблиця 1. Визначення поняття «стратегічне управління»

Стратегічне управління	Суть поняття «Стратегічне управління»	Дослідники
як вид діяльності	діяльність, пов'язана з встановленням мети й завдань організації, з підтримкою низки взаємовідносин між організацією й оточенням, що дозволяють їй досягти своєї мети, відповідають її внутрішнім можливостям та дозволяють залишатися сприйнятливою до зовнішніх вимог [2]	І.Ансофф
	полуфункціональна діяльність менеджменту організації, ознакою якої є невизначеність у вирішенні конкретних проблем [3]	І.Гнатєва
як процес	процес прийняття та здійснення стратегічних рішень, центральною ланкою якого є стратегічне планування, засноване на порівнянні ресурсного потенціалу організації з можливостями і загрозами зовнішнього середовища, в якому вона діє [4]	М.Кадиров
	процес, за допомогою якого менеджери встановлюють довгострокові напрямки розвитку організації, її специфічні цілі, визначають стратегії їх досягнення з урахуванням усіх можливих внутрішніх і зовнішніх обставин та реалізують обрані плани дій [5]	А.Томпсон А.Дж.Стрикленд
як система	«високопрофесійна управлінська діяльність зі своєю власною структурною спеціалізацією» [6]	С.Попов
	це система управління підприємством, що базується на стратегічному плануванні та механізмах узгодженості поточних рішень зі стратегічними [7]	Г.Клейнер

У статті розкрито сутність стратегічного управління та особливості формування стратегій розвитку аграрних підприємств.

The article deals with the essence of strategic management development strategies and peculiarities of agricultural enterprises.

достатні для забезпечення підприємству розширеного відтворення на засадах відповідного типу розвитку.

Наступним етапом в управлінні стратегічним розвитком аграрних підприємств є визначення впливу негативних та позитивних факторів зовнішнього і внутрішнього середовища на стан підприємства. Нестабільність зовнішнього середовища, яка на сьогодні спостерігається в аграрному секторі, є джерелом соціально-економічних, технологічних та екологічних проблем для підприємств. Аналіз зовнішнього середовища в умовах невизначеності дає можливість встановити межі, у яких буде функціонувати аграрне підприємство; визначити можливі сприятливі ситуації та загрози; виокремити сильні й слабкі сторони конкурентів, напрямів їх розвитку. Аналіз внутрішнього середовища розкриває можливості, потенціал, на який може розраховувати підприємство в конкурентній боротьбі в процесі досягнення власних цілей.

Визначення типу розвитку підприємства, на якому воно знаходиться в даний час, а відповідно і перспективи на майбутнє, є третім етапом стратегічного управління розвитком. Нами обстоюється позиція, що тип розвитку підприємства безпосередньо залежить від співвідношення між основними факторами виробництва й результативними показниками. При діагностиці типу розвитку аграрних підприємств потрібно враховувати стан і розмір сільськогосподарських угідь, кількість трудових ресурсів, основних виробничих фондів. За умов кризи стало очевидним, що розвиток економіки країни залежить від рівня інноваційної активності окремого підприємства, а саме перенесення акценту на використання принципово нових прогресивних технологій, прогресивних організаційних і управлінських рішень. Таким чином, інноваційний тип розвитку є головним чинником довгострокового успіху аграрних підприємств та, як наслідок, розвитку країни в цілому.

Таблиця 2. Загальні стратегії розвитку аграрного підприємства

Вид стратегії	Вид розвитку	Модель поведінки	Цільова характеристика стратегії
Стратегія скорочення (виживання)	екстенсивний	захисна	а) стратегія «захисна» зростання, що забезпечує «зовнішнє» зростання підприємства; б) стратегія «інтеграційного зростання», що забезпечує «зовнішнє» зростання підприємства; в) стратегія диверсифікованого зростання, що забезпечує «зовнішнє» зростання підприємства; г) стратегія конгломеративна диверсифікація
	інтенсивний	захисна	а) стратегія «захисна» зростання, що забезпечує «зовнішнє» зростання підприємства; б) стратегія «інтеграційного зростання», що забезпечує «зовнішнє» зростання підприємства; в) стратегія диверсифікованого зростання, що забезпечує «зовнішнє» зростання підприємства; г) стратегія конгломеративна диверсифікація
Стратегія зростання	екстенсивний	захисна	а) стратегія «захисна» зростання, що забезпечує «зовнішнє» зростання підприємства; б) стратегія «інтеграційного зростання», що забезпечує «зовнішнє» зростання підприємства; в) стратегія диверсифікованого зростання, що забезпечує «зовнішнє» зростання підприємства; г) стратегія конгломеративна диверсифікація
	інноваційний	наступальна	а) стратегія «захисна» зростання, що забезпечує «зовнішнє» зростання підприємства; б) стратегія «інтеграційного зростання», що забезпечує «зовнішнє» зростання підприємства; в) стратегія диверсифікованого зростання, що забезпечує «зовнішнє» зростання підприємства; г) стратегія конгломеративна диверсифікація

Формування портфеля стратегічних альтернатив та вибір стратегії розвитку підприємства відповідно до типу розвитку дає змогу визначити напрямок поведінки його на ринку з урахуванням умов зовнішнього середовища та вірогідного характеру їх зміни; оцінити конкурентоспроможність і стратегічні конкурентні переваги підприємства; визначити ресурси, які необхідно залучити для досягнення поставлених цілей, та забезпечити їх найбільш ефективно використання [8].

Формування портфеля стратегічних альтернатив ґрунтується на виборі базової стратегії підприємства, який у свою чергу починається з вибору моделі його поведінки відповідно до позиції на ринку та типу розвитку – захисної або наступальної. Формалізація вибору моделі поведінки здійснюється за допомогою оцінки зовнішнього потенціалу підприємства: високому потенціалу відповідає наступальна модель, низькому – захисна [9]. Вибір захисної або наступальної моделі поведінки зумовлює вибір однієї з трьох базових стратегій підприємства (табл. 2).

Реалізація стратегії як наступний етап управління є критичним процесом, оскільки саме він у випадку успішного здійснення приводить підприємство до досягнення поставлених цілей. Реалізація стратегії здійснюється шляхом розробки програм, бюджетів і процедур, при цьому нашими дослідженнями доведено, що найбільш ефективним щодо управління розвитком аграрних підприємств є використання програмно-цільового методу, який забезпечує необхідний рівень планування, організації та контролю. Оцінка процесу реалізації стратегії полягає у визначенні відповідності його результатів запланованим цілям.

Крім того, стратегічне управління розвитком аграрних підприємств має враховувати значні ускладнення, які зумовлені особливостями сільського господарства, зокрема:

- залежність результатів діяльності підприємств від природно-кліматичних умов;
- одночасний розвиток декількох галузей, які суттєво відрізняються технологією та організацією виробництва, але взаємопов'язані результатами;
- доступність території аграрних підприємств та їх господарських об'єктів стороннім особам і необхідність докладання додаткових зусиль для організації збереження власного й орендованого майна, вирощеного врожаю;
- потреба в залученні сезонної робочої сили і труднощі в управлінні нею, які зумовлюються через низьку кваліфікацію таких працівників;
- залежність від світових цін на ресурси та продукцію.

ВИСНОВКИ

Стратегічне управління аграрного підприємства є надзвичайно ефективною методикою забезпечення його довгострокового розвитку. Разом з тим особливості сільськогосподарського виробництва, відсутність методик оцінки типів розвитку суб'єктів діяльності призводять до його практичного застосування лише незначною кількістю підприємств, останні ж надають перевагу ситуаційному управлінню, яке не дає можливості орієнтуватися на перспективу. Тому подальші дослідження в даному напрямі повинні полягати в науково-методичному забезпеченні стратегічного управління екстенсивним, інтенсивним та інноваційним типами розвитку аграрних підприємств.

ЛІТЕРАТУРА

1. Аранчі В.І. Фінансова стратегія у системі управління підприємством / В.І. Аранчі, О.П. Зоря // Вісник Полтавської державної аграрної академії. – 2010. – № 2 – С. 156-159.
2. Ансофф І. Стратегическое управление / И. Ансофф – М.: Экономика, 1989. – 519 с.
3. Ігнат'єва І.А. Методологічні аспекти управління стратегічним потенціалом підприємства / І.А. Ігнат'єва // Проблеми науки. – 2005. – № 1. – С. 8-12.
4. Кадиров М.С. Система стратегического управления как основа реструктуризации бизнеса / М.С. Кадиров // Вестник ТИСБИ. – 2000. – №2. – С. 12-14.
5. Томпсон А.А. Стратегический менеджмент. Искусство разработки и реализации стратегии: учебник для вузов: пер. с англ. / А.А. Томпсон, А.Дж. Стрикленд. – М.: Банки и биржи, ЮНИТИ, 1998. – 576 с.
6. Попов С.А. Стратегическое управление: 17-модульная программа для менеджеров «Управление развитием организации». Модуль 4 / С.А. Попов. – М.: ИНФРА-М, 2000. – 304 с.
7. Клейнер Г.Б. Стратегический менеджмент: актуальные проблемы и новые направления / Г.Б. Клейнер // Проблемы теории и практики управления. – 2009. – № 1. – С. 15-22.
8. Мазаракі А.А. Економіка торговельного підприємства: підручник [для студ. ВНЗ] / А.А. Мазаракі. – К.: Вид-во «Хрещатик», 1999. – 800 с.
9. Проциус І.П. Формирование стратегии предотвращения банкротства на предприятии: [монографія] / І.П. Проциус, А.А. Дорошук. – Одесса: Изд-во Одесского юридического института НУВД, 2003. – 137 с.

Українська академія економічних наук
Українська академія економічних наук
Українська академія економічних наук

Українська академія економічних наук
Українська академія економічних наук
Українська академія економічних наук

Українська академія економічних наук
Українська академія економічних наук

Євген Бельюков
Тетяна Богдан
Микола Бутко
Михайло Войнаренко
Василь Голяк
Дмитро Крисанов
Володимир Парсяк
Володимир Рябошлик
Євген Сич
Віктор Точилін
Любов Федулова
Сергій Харічков
Володимир Хаустов
Юрій Цветов
Володимир Шевчук

Головний редактор
Василь Голяк
В.о. відповідального редактора
Оксана Лужна
Літературне редагування
Вікторія Захарова
Верстка-дизайн
Володимир Метелиця
Коректор
Ігор Гайдамака

Адреса редакції:
03049, Київ-49,
вул. Позаунова, 6

Email:
ukreconomist@ukr.net

тел. 332-4109

Друк
фірма БРТ

Видавель ВНП «Пошук-Інвест», Коваленко Ю.С.

Передрукуються на будь-які умови
з обов'язковим висвітленням
на житої.

Обсяг друкованих і електронних версій друків у кількісній частині
(мінімуми обсягів друків для друкованих версій;
роботи не надіслані до редакції, а її зарубіжних партнерів).
Посилання на джерела дослідження та на яку чи іншу
роботу повинні включитися
в текстову частину друків порядковим номером
з посиланням на список використаних джерел.

Додатково надсилаються:
інформація про автора (авторів):
ім'я, прізвище, вчене звання, вчений ступінь,
адреса — все це українською та англійською мовами
додатково: службову і домашню адресу з поштовим індексом,
робочий та домашній телефони), якісне фото; заява з підписами
авторів про те, що надіслана стаття не друкувалася і не подана
дебудь-яких інших видань. Багато також супроводити матеріали
рекомендаціями до друку науковців та фахівців у даній галузі.

КАТЕГОРИЧНО НЕ ПРИЙМАЮТЬСЯ:

- 1) описові статті — сукупність загальновідомих характеристик
об'єкту дослідження або сукупність запозичених характерис-
тик і тез;
- 2) статті, де об'єкту ставиться у відповідність множина параметрів,
коефіцієнтів і т.п. і далі головними є операції з елементами
множини без змістовної глибини пізнання об'єкту;
- 3) статті, в яких параметричні моделі об'єктів є самостійними
об'єктами дослідження і головним змістом статті.

Редакція залишає за собою право на скорочення,
незначне редагування і виправлення статті
(зі збереженням головних висновків та стилю автора).

Згідно з постановою Президії ВАК України
від 10.11.1999 № 30/5/11 та від 22.04.2011 № 1-05/4
«Економіст» в переліку
наукових і фахових видань ВАК України